

[illegible]

petnej namistnosc' jeicypien' / mechre padai
to stavo : her pasji cyli namistnego
ciecypicaja nie paelzi sei pwardzina
paerja) her lakiego tro'narego zic'a nie-
ma paerji. Otai' koninsrasi pworita na
pwerzku Tadaa ohojstua etaf'eruosi'
her knwi. A pwerier' zje i eruje - wra-
to - namistnie, tyko jakly sei olaiat
clac' semu ynar na pwerzku serojelo
paerjaraia. A moze cheiat wpiers'tae'
sei pauci nieau, luego mremiasta, pwer-
zju, w regawmistrem bzybot linej, yobrai-
ni? ^{zastanawiajacej}

Wilka utronow ze "Slada puelota"
dowodzi, ze konins pwerredt kyzjo
pworac, na zastoina eslet'emu, zupiesko.
At do tych swietlych oslag niei' zalicza.
lakre jgo pwerpikaj - wzyjny - ewotje, z-
eznajacy sei ad stow "Skapats stowierue
stopa", "Nasrotyranie muerzina" i "Podobiz-
zjassaja sei ser' miewse, kpelace slada mi
puelota" nie tyko swietlistych koppel
dennu, kontowu lassar, ch pwer subteluego
esketu, ale miewse spotkanych erutego na dols

pracyjszego ^{ciężkiego} ~~historii~~ ^{historii}. To to blasku i światła
domieszał poła ~~to~~ ^{to} inko zranego ktoś
i gwałt wreszcie, wdruga, wreszcie
zostano obserwatora. Sa to takie utwory, jak
„Podobno”, „Protesty”, „Mama z podobno”,
„Wzruszają i mocno niewi posłuszną pa-
mici ojca” „Kocha się wcz...” „Machka” i
„Nawoływanie mordercy” i inne. Głównie
te niewie wycierają kawałek norwaga
sąbentu polskiego państwa kowiera.

Czego ci mam szyć na kowicie tej
stacji, Odroj poła? Światłości, świat-
łości i jeszcze raz światłości! Mit-
a, poła mi kawa ^{zawiesz} skracamy, ale w pa-
nusz kowieru skojarzy się jakby
chwiej wkluczając się wrażeń celi i
wielka ambicja doskonałości - i
~~sk~~ nadmienne skowiadanie. Czyż
to grze z ~~to~~ ^{to} ohar, się w kowiera-
jac pere nam, miastu mi papet-
nie kiedu. A teri sa szkota a, spyplo-
y jakiej dat przykred w sercech

olga samikoi daveli, se ne piori
na. Tatne potkaiuei se, pa, segnie po
wielksey jomak. Samia toici wse, sam
adwapi do zgnarzenia najpkebych swoich
nostenek i walk neruotruych, do siegnie-
cia w pteb namietnego siebie, wielkiej
adwapi do ostoiu, cia sie zapetnego,
do ~~nieatshktoj~~ napoiu, cia sobe,
ar do ~~ostatecznego~~ zgnarzenia najkaj-
niepsiego siebie — odo crego ziere
januszari koniuszoni.